

אם אתם רוצים להיות ביחד, תעזבו

בקשתה של קרובת המשפחה הפלשתיתנאית של ש"י עגנון להעניק אזרחות לבעלה, שף במלון היוקרה "אמריקן קולוני", נדחתה מסיבות ביטחוניות • בקשתו של האזרח ראובן עזריאל לאפשר לאשתו הרומנייה להיכנס לארץ לא נענתה במשך ארבע שנים

משפחת סמאסנה. קשה לחשוב על משפחה פלשה

בגלל זה", אומר עבד שמאסנה. העובדה שמאסנה אינו תושב מטילה על המשפחה מגבלות תנועה קשות. הוא לא יכול לנהוג, והם אינם יכולים לצאת כלל מירושלים ביחד. כשמוטל סגר, הוא אינו רשאי להיכנס לישראל ואינו יכול לעבוד.

אבל מעל הכל עומדת הידיעה שהיכולת שלו לשהות עם המשפחה תלויה לחלוטין במקום העבר דה ובריטיון העבודה. אם יאבד אותם, יופרד מאש"ת והילדים. לאינס, בתור אזרחית ישראלית, אסור לחיות ברמאללה. "אני לא יכול לרמיין מצב שלא נהיה ביחד", אומר עבד שמאסנה. "זה יהיה אסון לילדים, לי ולו", אומרת אינס שמאסנה.

במקור היה לאינס מעמד של תושבת ירושלים בלבד. כשהיא ביקשה לקבל אזרחות ישראלית לפני כעשר שנים, היא נענתה ללא בעיות, מכיוון שהיא נכדה של יהודייה. לכן גם הילדים שלה אזרחים. היא הניחה שגם הליך איחוד המשפחות שלה יהיה קל יחסית. "עכשיו אני רואה שזה שאני נחשבת ליהודייה לא עוזר לי בכלל", היא אומרת. "אומרים לנו בעצם שאם אנחנו רוצים להיות ביחד, אנחנו צריכים לעזוב את הארץ".

דוברת מינהל האוכלוסין, סבין חרד, מסרה בתגובה שבקשת משפחת שמאסנה לאיחוד משפחות, "נבחנה כנהוג אל מול גורמי הביטחון ועמדתם מהווה המלצה משמעותית. לאור המלצה זו, הוחלט לסרב לבקשה לאיחוד משפחות".

מהשב"כ נמסר בתגובה, כי "שמאסנה אכן עזר בר ישראל תקופה ממושכת ואין מניעה ביטחונית מבחינתנו לעת הזאת כי יוכל להמשיך ולעבוד". עם זאת, בשב"כ "רואים הברל משמעותי בין היתר לעבוד בישראל לבין מתן מעמד קבע. מעמד זה מחייב ובעל משקל כבד הרבה יותר ולכן גם קשריו המשפחתיים לגורמי טרור עלולים להיות רלוונטיים בעת בחינת הבקשה". בשב"כ מציינים עוד, כי משפחת שמאסנה תוכל להגיש בקשה מחודשת באפריל הקרוב "וזו כמוכון תיבחן עניינית".

העותר הנואש

אם בני משפחת שמאסנה יכולים לראות את אביהם מדי יום, הרי שסיפורו של ראובן עזריאל מדהים יותר. עזריאל, בן 40, אזרח ישראלי, נישא לרעייתו אסתרנה, אזרחית רומנייה לפני ארבע שנים. לפי הנוהל של משרד הפנים, חייב המשרד להעניק לבן זוג של אזרח ישראלי רישיון להיכנס לישראל תוך 30 יום מהגשת הבקשה.

ארבע שנים עברו, אשתו עדיין ברומניה ובני נתיים נולדה לו ילדה שגם היא ברומניה. עזריאל מספר שנהג ללכת פעמיים בשבוע ללשכת מינהל האוכלוסין, ולפעמים יותר. הפקידים צעקו עליו למה הוא בא כל כך הרבה, ושאלו אותו אם החל לעבוד שם. אבל למרות הביקורים הרבים במשך רד הפנים, הוא עדיין לא קיבל תשובה. בנובמבר

עבד אל-כרים שמאסנה, תושב רמאללה בן 40, עובד כשף במלון היוקרה "אמריקן קולוני" במזרח ירושלים. כבר עשרים שנה הוא עובד במסעדות ובמלונות בירושלים, רובן ב"אמריקן קולוני", במשך רוב הזמן ברישיון. לפני שלוש שנים הוא נישא לאינס רקאק, בת 33, נינה למשפחת האליטה הפלשתיתנאית נשאשיבי ולמשפחה חתן פרס נובל לספרות, ש"י עגנון. סבתה של רקאק שמאסנה, רבורה ויינר, אחייניתו של עגנון, נישאה לג'וארד נשאשיבי ב-1940 ("אבא ג'וארד וסבא מוריץ", מאת שירי לב ארי, "הארץ" 6.7.2006). לזוג שמאסנה שני פעוטות, אחד בן שנתיים ואחד בן חצי שנה. לכאורה, קשה לחשוב על משפחה פלשתיתנית שעומדת יותר בקריטריונים לאיחוד משפחות מאינס ועבד שמאסנה.

ובכל זאת, ב-21 בנובמבר שלחה ראש ענף איחוד משפחות בלשכת מזרח ירושלים של מינהל האוכלוסין, חגית וייס, מכתב לבני הזוג שמאסנה ובו הודיע על רחיית בקשתם מסיבות ביטחוניות. במכתבה של וייס מוסבר ש"בני משפחת המזומן (כלומר קרוביו של עבד שמאסנה, ש"א) קשורים לפעילות חבלנית עוינת וריצו עונש מאסר על כן".

התשובה הזאת נראית תמוהה במיוחד לאור העובדה שהיתר העבודה שבידי שמאסנה מאפשר לו לשהות בישראל בכל יום לצורכי עבודה מחמש לפנות בוקר עד שתיים בלילה. לא לגמרי ברור איך העובדה שהוא יוכל לשהות בישראל כחוק גם בשלוש שעות הלילה הנותרות תסכן את הביטחון.

במכתב ששלחה פרקליטתו של שמאסנה, עו"ד עדי לוסיגמן, לוייס היא כותבת שמרשה "לא היה מעורב בכל עניין ביטחוני או פלילי, ולא נחזק, נעצר או נאסר בגין חשד כזה מעולם. למרי שי ידוע כי אחד מבין עשרת אחיו ושניים מגיסיו נעצרו לפני שנים ארוכות במעצר מינהלי. למיטב ידיעת מרשי, איש מבני משפחתו לא נעצר בעשר השנים האחרונות".

שמאסנה נפסל בעזרת הסעיף הדרקוני ביותר בחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת הש"ע המגבילה מאוד איחוד משפחות של ישראלים ופלשתיתנאים). הסעיף קובע שלא יינתן היתר לשהייה בישראל לתושב הרשות אם שר הפנים קבע, על סמך חוות דעת של גורמי הביטחון, שאי חד מבני משפחתו מהווה סיכון ביטחוני. כלומר, מותר למנוע מאדם איחוד משפחות משום שאחיו (או גיסו), שאליו אולי הוא כלל לא קשור, נחשב לסיכון ביטחוני.

מתי היא יהודייה?

"אם אחי עשה טעות, הוא נענש וזה היה לפני עשר שנים. זה לא נראה לי הוגן שגם אני נענש

האחר עו"ד עדי לוסיגמן
 מאדם איחוד משפחות משום שאחיו (או גיסו) נחשב לסיכון ביטחוני

עזריאל מספר שנהג ללכת פעמיים בשבוע למשרד הפנים. פקידים שאלו אותו אם הוא החל לעבוד שם

את הארץ

תצלום: פייר תורלמן / באובאו
עזריאל, אסתרנה ובתם. "האשה בוכה כל הזמן"

תצלום ארכיון: תומר אפלנאום / באובאו

נית שעומדת יותר בקריטריונים לאיחוד משפחות

הקופה של ישי

מה שיפה בהסכם הקואליציוני שיה שיגה ש"ס עם הקמת הממשלה, זה שלא צריך לדרוש שום דבר כדי שההקצבות הקואליציוניות יגדלו. אלי ישי קיבל לחלוקה בהסכם הקואליציוני 2 מיליארד שקל, כאשר הסכום השנתי גדל מדי שנה ב-200 מיליון - תמריץ מצוין על התמדה קואליציונית. לכן, אם ב-2006 היתה לו קופה של 200 מיליון, ב-2007 כבר יהיו 400 מיליון לחלוקה. אם הממשלה רק תחזיק מעמד, בעזרת השם, ב-2009 הוא יחלק 800 מיליון.

באופן רשמי, הכסף מיועד לילדים ונוער בעוני ובסיכון. קבינט חברתי מיוחד היה אמור לחלק אותו. באופן מע" שי, הקבינט החברתי מעולם לא התכנס. מצד שני, יש הרבה מאוד נוער דתי וחרדי בעוני ובסיכון, ובאמת עיקר הכסף הופנה למגזר הזה, בין היתר להקמת בתי כנ" סת ומקוואות. השנה יועברו 100 מיליון מתוך ה-400 שיש לישי לתגבור תקציב הישיבות.

וכמה תקבל יהדות התורה תמורת הימנעות בהצבעה על התקציב ותמורת שירותיו הטובים של יו"ר ועדת הכספים, יעקב ליצמן, בהעברת התקציב? מרבצים על סכום שבין 300 ל-350 מיליון. מתוך כם, 260 מיליון יועדו לישיבות והיתר לשאר מטרות, למשל לתקציבי שנת השמיטה המתקרבת.

היא לוחצת עליו שיעזוב את הארץ וכיחד הם יגרו לאחת ממדינות האיחוד האירופי. מדובר, טוענת לוסיגמן, ב"התעמרות בוטה של מינהל האוכלוסין בעותר... בניגוד לכללי המינהל התקין ולנוהלי המינהל עצמו...". מינהל הנוהג כך הוא, לדבריה, "רודן אטום".

משרד הפנים מציין בתשובתו שעזריאל עלה לארץ לאחר שהתגייר ברומניה, וכן שבעבר כבר נישא לאזרחית רומנייה ובכך העניק לה אזרחות ישראלית. דוברת מינהל האוכלוסין, סבין חרד, מסרה שבעקבות הבקשה שהגיש עזריאל להזמין לארץ את אשתו השנייה, "התעוררו שאלות שר" רשו בדיקה מחדש. הבקשה לא אושרה". השאלות מתייחסות ככל הידוע לכך שלמרות שעזריאל התגייר, הוא נישא פעמיים לנשים לא יהודיות.

חרד מסרה שב-2004 הגיש עזריאל בקשה נ" ספת, אבל "התברר כי מר עזריאל יצא את הארץ ועל כן לא ניתן היה לטפל בבקשתו". ב-2006 הגיש בקשה שלישית ש"נדונה בדרגים המשפ"טיים של המשרד". המשרד יגיש תשובה מפורטת לבג"ץ. במסגרת זו, מסרה חרד, תתברר גם השא" לה מדוע לא ענה המשרד לעזריאל במשך ארבע שנים.

ן נאלץ לעתור לבג"ץ, גם הוא באמצעות לוסיגמן.

יאל עלה מרומניה ב-1992. באמצע שנות נישא והתגרש לאחר כמה שנים. ב-2000 את אסתרנה, היום בת 29, ובאוגוסט 2002 לה ברומניה. בדצמבר 2002 הגיש בקשה לה לאפשר לה להיכנס לארץ. עד מארס לא קיבל תשובה. במארס 2004 נמסר לו ן אבד והוא נאלץ להגיש בקשה חדשה. ןך הפרשה הקפקאית הזאת יש פרק אחד : לכאורה אבסורדי במיוחד. בדצמבר 2004, ןן עזריאל בעתירה, יעצה לו מנהלת מחלקת . בלשכת מינהל האוכלוסין בירושלים, יוכי צאת לרומניה ולהתגורר עם אשתו במשך פחות, כדי לשכנע שנישואיו כנים. בעתי' ן עזריאל לבג"ץ מספרת לוסיגמן: "העור' אש עזב את עבודתו בירושלים, שכר בית ה ונסע להתגורר עם אשתו. שנה ושלושה ן התגורר העותר בגלות ברומניה. במהלך זו, באוקטובר 2005, נולדה בתו נעמי". ארס 2006 שב לארץ והגיש בקשה מחודשת ' לאשתו להיכנס. לאחר שלא קיבל תשובה בג"ץ. "האשה בוכה כל הזמן", הוא מספר.